

خطبه غدیر

حمد و ثنای الهی -

ستایش خداوندی را که در یگانگی، والا و در بی-همتایی، نزدیک و در اقتدار شکوهمند، و در ارکان خود بسی بزرگ است. دانشش بر همه چیز احاطه دارد و حال آنکه او در مقام خودش است و آفریدگان، همگی مقهور قدرت اویند. بزرگی که پیوسته بوده و ستوده ای که همیشه خواهد بود. پدید آورنده آسمانهای بلند و گستراننده گستره شده ها و فرمانروای مطلق زمینها و آسمانهاست و بی-اندازه پاک و بینهایت پاکیزه است. پروردگار فرشتگان و روح -القدس و نسبت به هر آنچه آفریده، فزونبخش است و چه ساخته و پرداخته، غرقه عطا و فضل اویند. هر دیده-ای را می-بیند، و هیچ دیده ای را توان دیدار او نیست

بزرگوار و بردبار و بخشنده ایست که رحمتش همه چیز را فرا گرفته و منعمی است که بر همه مخلوقات منت دارد در اجرای کیفر مجرمان شتاب نمی -کند و به عذابی که در خور آنند تعجیل نمی-نماید. به اسرار نهان و به سویداء سینه-ها آگاه است و هیچ رازی از او پوشیده نیست و هیچ امر پنهانی او را به اشتباه نمی-افکند

بر همه اشیاء، محیط و بر همه چیز، چیره و بر هر نیرویی غالب و بر هر کاری تواناست. نیست مانندی برایش و حال آن که او پدید آورنده همه موجودات است از نیستی. جاودانی که به عدل، پایدار است و خدایی جز او نیست. سرافراز و حکیم و والاتر از آنکه به دیده-ها مشهود گردد و لیکن او هر دیده ای را در می-یابد و بر هر چیز دقیق و آگاه است

به دیده هیچ بیننده در نیامده تا وصفش ممکن شود و احدی را از چگونگی پیدا و پنهانش آگاهی نیست مگر به همان مقدار که خود (عزوجلّ) از خویشتن خبر داده است

و گواهی می-دهم: او خدایی است که هستی، آکنده قداست اوست و آغاز بی آغاز و انجام بی فرجام (همه هستی) به نور او احاطه شده است

فرمانش بی مشورت مستشاری جاری و نافذ است و قضا و تقدیرش بی مدد همکاری، بر کائنات حکومت دارد و در تدبیر امر خلش، هیچ نقص و بی نظمی نیست

موجودات را بی آنکه نمونه-ای از پیش داشته باشد، ابتکار و خلقت فرمود و بدون کمک هیچ یآوری آنها را بیافرید و در این هنگامه نه او را رنجی و نه نیازی به چاره سازی بود. به ایجاد خلق اراده نموده پس خلق، خلعت هستی یافتند و (به نور وجودش) آشکار شدند. پس اوست خدایی که معبودی جز او نیست، آن (خدایی) که به صنع خود، اتقان و

استواری داد و در مصنوع خود، حسن و زیبایی نهاد. دادگریست که هرگز ستم نکند و بزرگواریست که کلیه امور به او باز می-گردد

و گواهی می-دهم اوست که هستی در برابر قدرتش فروتن و در مقابل هیأتش سر افکنده و تسلیم است

اوست سلطان سلاطین و مالک همه ملکها و گرداننده افلاک و فرمانروای مهر و ماه که هر یک تا زمانی مقدر در کار گردشند. اوست که چادر شب بر رخسار روز کشد و شب را در نور روز فراگیر کند که هر یک شتابان در جستجوی یکدیگرند. اوست شکننده ستمکاران و زورگویان و نابود کننده شیاطین پست و پلید

نه او را ضدّی است و نه شریکی. یکتای بی نیاز است. نه کسی زاده اوست و نه او زاده کسی و نه احدی همتا و مانند وی است. معبودی یکتا و پروردگاری ارجمند است هر چه خواهد کند و اراده اش بر جهان فرمانرواست. او بر هر چیز و به شمار همه چیز آگاه است. مرگ و زندگی، نیازمندی و بی نیازی به اراده او و خنده و گریه و منع و عطا به خواست اوست

ملک و سلطنت، از آن او و ثنا و ستایش، ویژه او و خیر و نیکی به خواست اوست و اوست که بر هر کاری تواناست. شب را در روز، و روز را در شب فرو می-برد و خدایی جز او نیست. خدایی بس ارجمند و بسی بخشاینده. به خواهش بندگان، پاسخ می-دهد و صاحب بخشش و عطای بزرگ است. به شمار نفس جانداران آگاه و پروردگار پری و آدمی است

کاری بر او دشوار نیست و ناله فریاد خواهان او را به کاری وادار و ناگزیر نمی-سازد. به ستوه نیاورد او را اصرار اصرار کنندگان. نگهبان نیکان و توفیق بخش رستگان و سرور جهانیان است و آفریدگان را سزد که به هر حال، در خوشی و سختی و در شدت و راحت سپاس او گویند و ستایش او کنند

و اینک من، در هر دشواری و راحت و در هر سختی و سستی ستایشگر اویم و به او و فرشتگان و فرستادگان و کتب آسمانیش، ایمان دارم

فرمانش را به جان شنوده و فرمان بردارم و در هر کار که او را خشنود و راضی سازد، شتابنده -م. به قضا و حکمش سر تسلیم دارم و به اطاعت فرمانهایش مشتاق و از عقوبت و مجازاتش سخت در هراسم که اوست خداوندی که از حيله-اش، ایمن نتوان نشست با آنکه از ستمش جای هیچ بیم و نگرانی نیست. اعتراف می-کنم که بنده اویم و گواهی می-دهم که او پرورنده و پروردگار من است و آنچه را که به من وحی فرموده، به مردم ابلاغ خواهم کرد. مبادا که به سبب مسامحه در انجام وظیفه تبلیغ، کوبه عذاب حق بر من فرود آید، عذابی که هیچ قدرتی را توانایی دفع آن نباشد که چه بزرگ است نیرنگ او

فرمان الهی - ۲

نیست معبودی جز او که دستورم داده و اعلام کرده که: >> اگر در ابلاغ آنچه اینک بر تو فرو فرستاده-ام کوتاهی کنی، در حقیقت، به هیچ یک از وظایف رسالت و ابلاغ من عمل نکرده-ای << و هم او - تبارک و تعالی - حفظ و نگهداری مرا در برابر مخالفان تعهد و تضمین کرده و او مرا کفایت کننده -ای بزرگوار است. و اینک این است آن پیام که بر من نازل فرموده:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ (فِي عَلِيٍّ) وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَكَ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ

ای مردم! من در ابلاغ آنچه که بر حق بر من فرو فرستاده است، کوتاهی نکرده-ام و هم اکنون سبب نزول آن آیه را برایتان باز خواهم گفت: فرشته وحی خدا - جبرئیل - سه بار بر من فرود آمده و از سوی حق تعالی، پروردگارم، فرمان داد تا در این مکان به پا خیزم و سپید و سیاه مردم را رسماً آگاهی دهم، که علی بن ابی-طالب، برادر و وصی و جانشین من و امام پس از من است که نسبتش به من، همان نسبت است که هارون به موسی داشت، با این تفاوت که رسالت به من خاتمه یافته است و بعد از خداوند و رسولش، علی، ولیّ و صاحب اختیار شماسست و پیش از این هم خداوند در این مورد آیه -ای دیگر از قرآن را نازل فرموده

((إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ))

علی بن ابی-طالب، همان کسی است که نماز به پای داشت و در حال رکوع، به نیازمند، صدقه داده است و او در هر حالی رضای خدا را می-جوید

از جبرئیل خواستم که از خداوند متعال معافیت مرا از تبلیغ این مأموریت تقاضا کند؛ ای مردم چون می-دانستم که در میان مردم پرهیزگاران، اندک و منافقان، بسیارند و از مفسده جویی گنه آلودگان و نیرنگ بازی آنان که دین اسلام را به تمسخر و استهزاء گرفته-اند، آگاهی داشتم؛ همان-ها که خداوند، در قرآن کریم، وصفشان کرده است

﴿ يَقُولُونَ بِالسِّنْتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَ يَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَ هُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴾

هنوز آن آزارها که این گروه بارها بر من روا داشتند، از خاطر نبرده-ام، تا آنجا که به دلیل ملازمت و مصاحبت فراوان علی با من و توجهی که به او داشتم، به عیب جویی من برخاستند و مرا زود باور که هر چه می-شنود، بی -اندیشه می-پذیرد، خواندند تا آنکه خداوند عزّوجلّ، این آیه را نازل فرمود

((وَ مِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَ يَقُولُونَ هُوَ أَذُنٌ قُلْ أَذُنٌ خَيْرٌ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَ يُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ))

من هم اکنون می -توانم یک یک از این گروه را به نام و نشان، معرفی کنم؛ لیکن به خدا سوگند که من در مورد این افراد بزرگوارانه رفتار کرده و می -کنم

ولی اینها همه، خدای را از من راضی نمی -سازد مگر آنکه وظیفه خود را در مورد مأموریتی که از آیه شریفه ((يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ...)) یافته -ام، به انجام برسانم

((حال که چنین است پس))

اعلام رسمی ولایت و امامت دوازده امام -۳

ای مردم! بدانید که خداوند، علی بن ابی -طالب را ولیّ و صاحب اختیار شما معین فرموده و او را امام و پیشوای واجب -الاطاعه قرار داده است و فرمانش را بر همه مهاجران و انصار و پیروان ایمانی ایشان و بر هر بیابانی و شهری و بر هر عجم و عربی و هر بنده و آزاده -ای و بر هر صغیر و کبیری و بر هر سیاه و سپیدی و بر هر خداشناس موحّدی، فرض و واجب فرموده و اوامر او را مطاع و بر همه کس نافذ و لازم -الاجرا مقرر فرموده است. هر کس با علی (علیه السلام) به مخالفت برخیزد، ملعون است و هر کس که از او پیروی نماید، مشمول عنایت و رحمت حق خواهد بود

مؤمن کسی است که به علی (علیه السلام) ایمان آورد و او را تصدیق کند. مغفرت و رحمت خداوند شامل او و کسانی است که سخن او را بشنوند و نسبت به فرمان او مطیع و تسلیم باشند

ای مردم! این آخرین بار است که مرا در این موقعیت، دیدار می -کنید، پس گوش فرا دارید و به سخنانم دل سپارید و دستور پروردگارتان را فرمان برید

خداوند عزّوجلّ، پروردگار و ولیّ و صاحب اختیار و خداوندگار شماست و گذشته از او و پیامبرش - محمد (صلی الله علیه و آله) - همین من که اکنون به پا خاسته و با شما سخن می -گویم سپس بعد از من علی (علیه السلام) به امر خدا بر شما سمت ولایت و صاحب اختیاری دارد و پس از او امامت و پیشوایی تا روز واپسین و تا آن هنگام که خدا و پیامبرش را دیدار خواهید کرد، در ذریه و نسل من که از پشت علی (علیه السلام) هستند، قرار خواهد داشت

جز آنچه خداوند، حلال کرده، حلال نیست و جز آنچه خداوند حرام فرموده حرام نیست و پروردگار، هر حلال و حرامی را به من معرفی کرده است و من نیز تمام آنچه خداوند از کتاب خود و حلال و حرامش، تعلیم نموده است، به علی (علیه السلام) آموخته -ام

ای مردم! دانشی نیست که خداوند به من تعلیم نکرده باشد، و من نیز هر چه که تعلیم گرفته -ام به علی (علیه السلام)، این امام پرهیزگاران و پارسایان آموخته -ام و دیگر دانشی نیست مگر آنکه به علی (علیه السلام) تعلیم کرده -ام و اوست امام و راهنمای آشکار

ای مردم! مبدا که نسبت به او راه ضلالت و گمراهی سپرید و مبدا که از او روی برتابید و مبدا که از ولایت و سرپرستی او و از اوامر و فرمانهایش به تکبر، سر باز زنید. اوست که هادی به حق و نابود کننده باطل است و از نا پسندیده-ها بازتان می-دارد. اوست که در راه خدا از سرزنش هیچ کس، پروا نمی-کند و اوست نخستین کسی که به خدا و پیامبرش ایمان آورد و جان خویش را فدای رسول الله کرد، در آن هنگامه-ها که هیچ کس در کنار پیامبر باقی نماند، همچنان از او حمایت کرده و تنها رها ننمود و هم او بود که در آن روزگار که کسی را اندیشه پرستش و اطاعت خدا نبود، در کنار پیامبر، پروردگار خود را پرستش و عبادت می-کرد

ای مردم! علی را برتر و والاتر از هر کس بدانید که خدایش از همه، والاتر و برتر دانسته است! و به ولایت او تمکین کنید که خدایش به ولایت بر شما منصوب فرموده است

ای مردم! علی (علیه السلام)، امام و پیشوا از جانب حق تعالی است و خداوند توبه منکران ولایت او را هرگز نخواهد پذیرفت و هرگز آنان را مشمول عنایت و مغفرت خویش، قرار نخواهد داد و خداوند، بر خود حتم و لازم فرموده که با آن کسان که از فرمان علی(ع) سر بیچند، چنین رفتار کند و پیوسته تا جهان، باقی و روزگار، در کار است، ایشان را در شکنجه و عذابی سخت و توان فرسا معذب دارد

پس مبدا که از فرمانش معصیت کنید که به آتشی گرفتار خواهید شد که آدمی و سنگ، هیزم آند و برای کافران فراهم گردیده است

ای مردم! همه پیامبران پیشین و رسولان نخستین، مردم را به آمدن من بشارت داده-اند. من، خاتم پیامبران و رسولان خدایم و بر همه خلق آسمان-ها و زمین-ها حجت و برهانم، هر کس در این امر، تردید کند، همچون کفار جاهلیت نخستین است و هر کس در سخنی از سخنان من شک نماید، در حقیقت، به تمام سخنان من شک کرده است و چنین کس، مستحق بلا و مستوجب آتش خواهد بود

ای مردم! خداوند متعال با این فضیلت-ها که بر من، مرحمت فرموده، بر من منت نهاده و احسان کرده است (آری) خدایی جز او نیست و تا جهان، برقرار و روزگار پایدار است در هر حال ستایش و سپاس من، ویژه اوست

ای مردم! علی (علیه السلام) را برتر از همه بدانید که گذشته از من، از هر مرد و زنی، برتر و والاتر است. (بدانید) که خداوند، به خاطر ماست که به جهانیان، روزی می-دهد و آفرینش بر پای و برقرار است؛ هر آن کس که این سخن مرا انکار کند، ملعون و ملعون و مغضوب و مغضوب درگاه حق است

هان. آگاه باشید که این سخنان را، به یقین، جبرئیل از سوی حق تعالی به من خبر داده و گفته است که: ((هر کس با علی(ع) به عداوت و دشمنی برخیزد و ولایت و محبت او را در دل نگیرد، لعنت و خشم مرا نسبت به خود، فراهم کرده است))؛ پس هر کس باید که در کار خود بنگرد که برای فردای خود، چه آماده نموده است؛ پس باید که از مخالفت با علی (علیه السلام) سخت بر حذر باشید و مبادا که پس از ثابت قدمی، پایتان بلغزد که خداوند به هر چه کنید، آگاه است.

ای مردم! علی (علیه السلام) همان کس است که خدا در کتاب مجید خود، به عنوان ((جنب الله)) از او یاد کرده و از ((زبان مبتلایان به دوزخ، فرموده است: ((یا حَسْرَتًا عَلٰی مَا فَرَّطْتُ فِی جَنْبِ اللَّهِ

ای مردم! در قرآن به تدبیر و تفکر، نظر کنید و در درک و فهم آیات آن بکوشید، و به محکمت آن توجه کنید و از متشابهاتش، پیروی می نمایید

به خدا سوگند، غیر از این مرد که هم اکنون دست او را گرفته و او را بر کشیده-ام هرگز دیگری نیست که بتواند دستورات قرآن را برای شما روشن کند و تفسیر آیات آن را بیان نماید، همین مردی که اکنون بازوی او را گرفته-ام و به شما اعلام می-کنم که

هر کس را من مولا و سرپرست و صاحب اختیارم، علی(ع) مولا و سرپرست و صاحب اختیار اوست؛ این مرد، علی بن ابی-طالب است، برادر و وصی من است، که فرمان دوستی و ولایت او از جانب حق متعال بر من نازل گردیده است

ای مردم! علی(ع) و آن پاکان از فرزندانم، ثقل اصغرند و قرآن، ثقل اکبر است، که هر یک، از دیگری خبر می-دهد و هر کدام، دیگری را تأیید و تصدیق می-کند؛ میان این دو ثقل و این دو امر گراندقدر، جدایی نخواهند بود تا آنکه، قیامت در کنار حوض، به من برسند. ایشان امنای حق در میان خلق و فرمانروایان او بر روی زمین-اند

به هوش باشید که من، آنچه لازم بود، گفتم. به هوش باشید که مطلب و مقصود را ابلاغ کردم و به گوش شما رساندم. توضیح دادم که این امر، به دستور خداوند بود و من نیز از سوی او (عزوجلّ) به شما ابلاغ نمودم. به هوش باشید که عنوان (امیرالمؤمنین) بر کسی جز برادر من روا نیست و این سمت و مقام و فرمانروایی بر مسلمانان، پس از من، برای هیچ کس جز وی مجاز و حلال نیست

(معرفی علی بن ابیطالب(ع)-۴)

رسول خدا (ص) در این هنگام، بازوی علی(ع) بگرفت و او را بالا برده و به مردم نشان داد، تا آنجا که پاهای وی، (محاذی زانوی پیامبر (ص) می-رسید و پس از آن، به سخن ادامه داد

ای مردم! این علی(ع)، برادر و وصی من و مخزن علم و خلیفه و جانشین من است بر امت. علی(ع) مفسر قرآن، کتاب خداست اوست که مردم را به حق دعوت می-کند و اوست که به هرچه موجب رضا و خوشنودی خداست، عمل کننده است

اوست که دشمنان حق، در پیکار و ستیز و به فرمانبرداری و اطاعت از خدا، سخت کوش و باز دارنده مردمان از معاصی و نا فرمانیهاست. اوست خلیفه و جانشین رسول خدا، اوست امیر مؤمنان و پیشوا و هادی خلق خدا. اوست که به امر خدا قاتل ((ناکثین)) و ((قاسطین)) و ((مارقین)) است

ای مردم! آنچه می-گویم به فرمان پروردگار می-گویم و این خواست و دستور حق است که هیچ سخنی از او، به دست من تغییر و تبدیل نپذیرد؛ حال می-گویم: خداوندا! هر کس که علی(ع) دوست می-دارد، دوست بدار و هر کس که با وی دشمن است، دشمن دار. خداوندا! هر کس که علی(ع) انکار کند، لعنت کن و آن کس که پذیرای حق او نباشد، به خشم و غضب خود، گرفتار ساز. خداوندا! اگر اکنون، علی(ع)، ولی تو را به خلافت و جانشینی خود معین کردم و امری که موجب اکمال دین و اتمام نعمت تو بر این مردم است، بیان کردم، همه و همه به فرمان تو بود اینک ((تو پسندیده-ای برای ایشان و فرمودی: ((وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ)) خداوندا! تو را گواه می-گیرم و کافیت گواهی تو که من به وظایف تبلیغ و رسالت خود عمل کردم

اهمیت مسأله امامت-۵

ای مردم! خداوند عزوجل، کمال دین شما را در امامت و پیشوایی علی(ع) قرار داده است؛ پس هر کس که از او و جانشینان او از فرزندان من که از صلب اویند تا واپسین روز جهان پیروی و اطاعت نکند، به حبط و نابودی اعمال گرفتار گردیده و در آتش دوزخ، جاودانه، معذب خواهد بود، نه دیگر عذابش تخفیف یابد و نه مهلت و فرصت نجاتی به او داده شود

ای مردم! این علی(ع) است که مرا بیش از هر کس یاری کرده و از همه بر من سزاوارتر است. از تمام مردم به من نزدیکتر و از همه کس، نزد من محبوبتر و گرامی-تر است

خداوند عزوجل و من از او راضی و خوشنودیم. آیه-ای در قرآن مُشعر به رضایت حق از بندگان، نازل نشده مگر آن که در شأن علی(ع) است و هر جا که خداوند مؤمنین را مخاطب قرار داده، در درجه نخست، نظر به او داشته است. آیه مدحی نیست مگر آنکه در مورد اوست و بهشتی که در سوره ((هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ يَادَّاهُ)) برای اوست، و در نزول آن دیگری جز او منظور نشده و دیگری جز او مدح و ستایش نشده و است

ای مردم! علی(ع)، ناصر دین خدا و حامی پیامبر خداست، اوست پارسای پرهیزگار و طیب و طاهر و رهنما و ره یافت

پیامبرتان، بهترین پیامبر و وصیّ او بهترین وصیّ و پسرانش بهترین اوصیاءاند

ای مردم! ذریّه و نسل هر پیامبری از صلب خود اویند اما ذریّه و نسل من از صلب علی(ع) هستند

خطر انحراف و کار شکنی-۶

حسد ورزید که اعمالتان u ای مردم! شیطان به حسادت، آدم را از بهشت بیرون کرد، پس مبادا که نسبت به علی یکسره باطل شود و به لغزش و انحراف درافتید؛ که آدم صفوت الله تنها به سبب یک معصیت، به زمین فرو افتاد؛ پس بر شماست که مراقب احوال خویشتن باشید. شما که در میانتان، دشمن خدا نیز هست

کینه نمی-ورزد و جز پارسای پرهیزگار، مهر علی(ع) در دل u ای مردم! جز شقی واژگون بخت کسی با علی) نمی-گیرد و جز اهل ایمان و مخلصان بی ریا به علی(ع) ایمان نخواهند آوردو به خدا سوگند سوره/ وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ... در شأن علی(ع) نازل شده است

ای مردم! خدا را گواه می-گیرم که در انجام وظایف رسالت فروگذار نکردم و بر پیامبر، جز ابلاغ فرمان حق، وظیفه-ای دیگر نیست

ای مردم! نسبت به خداوند آنچنان که شایسته است پرهیزگار باشید مبادا که جزء مسلمانی دیده از جهان فرو بندید
ای مردم! به خدا و پیامبرش باور آرید و به نوری که با او نازل شده ایمان آورید، پیش از آنکه خشم خدای شما را فرو گیرد و به مجازات، رخسارتان به عقب باز گردانده شود

ای مردم! این نور از جانب حق تعالی در من سرشته شده و بعد از آن در طینت علی(ع) و سپس در نسل او قرار داده شده تا آنگاه که نوبت به امام قائم، مهدی(عج) رسد و اوست که سرانجام، حق خدا و حقوق ما را خواهد ستاند؛ که خداوند عزوجلّ ما را بر تمام مقصران و دشمنان و مخالفان و خائنان و معصیت کاران و ستمگران حجت قرار داده است.

ای مردم! به شما اعلام خطر می-کنم، به هوش باشید که من فرستاده خدا به سوی شمایم و پیش از من رسولانی آمده و رفته-اند، آیا اگر من نیز از جهان بروم و یا کشته شوم، به راه پیشینیان خود، باز می-گردید؟! ولی هر آنکس که به عقب باز گردد و به جاهلیت اسلاف خود روی کند، زبانی به خداوند نخواهد رساند، اما پروردگار، سپاسگذاران را پاداش نیکو مرحمت خواهد کرد ای مردم! بدانید که علی(ع) همان کسی است که متّصف و موصوف به سپاسگذاری و شکیبایی است و پس از او فرزندان من که از صلب اویند، به این صفات مزین و ممتازند

ای مردم! مسلمانی خود را بر خداوند مَنّت منهدید، که موجب خشم و غضب پروردگار بر شما گردد و عذابی از سوی او به شما رسد، زیرا که حق در کمین است

ای مردم! چیزی نمی-گذرد که پس از من امامان و سردمدارانی پدید آیند که خلق را به آتش و دوزخ فرا خوانند اما این گروه را در روز قیامت یار و مددکاری نخواهد بود

ای مردم! خدا و پیامبرش از این کسان، متنقّر و بیزارند

ای مردم! اینان و پیروان و یارانشان، جملگی، در پست-ترین دوزخ گرفتار خواهند شد، و چه بد جایگاهی است دوزخ، برای این گروه که به تکبر گراییده -اند. هشیار باشید که اینان همان ((پاران صحیفه)) اند (اما هر یک از شما باید که در نامه اعمال خود بنگرد گر چه مردم جر تنی چند، نامه عمل خود را از یاد برده -اند). ای مردم! من این ولایت را به عنوان امامت و ارث تا روز قیامت، در ذریه و نسل خود قرار دادم و با این کار وظیفه -ای را که به آن مأمور بودم، به پایان بردم تا بر هر حاضر و غایب و بر هر کس که شاید در این انجمن بوده و یا در این اجتماع حضور نداشته است و حتی بر آنان که هنوز از مادر متولد نشده-اند، حجت تمام باشد. باید که ماجرای امروز را حاضران به غائبان گزارش کنند و پدران به فرزندان تا واپسین روز خبر دهند. گر چه مدتی نخواهد گذشت که (عده -ای) این امر را با غضب و ستم، از آن خود قرار خواهند داد و خدا آن غاصبان را لعنت کند و از رحمت خود، دور و مهجورشان سازد و در چنین حال، سزاوار این عذاب گردند که فرمود

((سَنُفْرِغُ لَكُمْ أَثِيهَا الثَّقَلَانِ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْاظٌ مِّن نَّارٍ وَ نَحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ))

ای مردم! خداوند شما را به حال خود رها نخواهد کرد تا آنکه پاک و پلید از یکدیگر ممتاز گردند و خدا شما را بر اسرار پنهان، آگاهی نداده و نخواهد داد

ای مردم! سرزمینی نیست مگر آنکه خداوند، مردم آن را در اثر تکذیب حق، هلاک کرده و چنانکه خود به این معنی اشاره فرموده است

((وَ كَذَلِكَ نُهْلِكُ الْقُرَى وَ هِيَ ظَالِمَةٌ))

و این علی(ع) امام و پیشوای شما و ولیّ و صاحب اختیار شماست. که خداوند، در مورد او تهدیدها و وعده-ها کرده و خدا وعده-های خود را انجام خواهد داد

ای مردم! پیش از شما، اکثر مردم نخستین به گمراهی رفتند و خداوند ایشان را هلاک نمود و هم اوست هلاک کننده گروه هائی که از این پس می-آیند، همچنانکه فرمود: /أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ، ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ، كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ، وَ يَلُومُنَّ لِلْمُكَذِّبِينَ

ای مردم! خداوند، مرا به پاره -ای از امور امر کرده و از پاره -ای دیگر نهی فرموده است و من نیز علی(ع) را به آن امور، امر و نهی کرده -ام؛ پس در حقیقت، او اوامر و نواهی حق را از پروردگار خود اخذ نموده است؛ پس باید که گوش به فرمان او کنید تا از سلامت برخوردار گردید و دستورش را به اجرا گذارید تا به راه هدایت رفته باشید و از آنچه نهی می-کند حذر کنید تا به رشد و کمال رسید و خویشتن را بدان گونه که خواست اوست، باز سازید و مبادا که راه های دیگر شما را از پیمودن راه و رویه او باز دارد

ای مردم! صراط مستقیم خداوند منم و شما به رعایت آن مأمور شده -اید و پس از من، علی(ع) و سپس فرزندانم که از صلب اویند امامان و پیشوایان شمایند که خلق را به راه راست هدایت می-کنند و پیوسته روی به سوی حق دارند. (پس از آن سوره حمد را تا پایان تلاوت کرد و به ادامه سخن پرداخت)

ای مردم! این سوره (= حمد) در شأن من و علی(ع) و فرزندان فرود آمد و شامل ایشان می-گردد همچنین مخصوص آنهاست، ایشان، اولیای خدایند که نه خوفی در دل دارند و نه اندوهی آزارشان دهد، بدانید که حزب الله پیروز است و در برابر، دشمنان علی، گروهی اهل شقاق و نفاق و کینه ورزانی متجاوز و برادران اهریمنند که به منظور فریب و نیرنگ، سخنان بی مغز و آمیخته به رنگ و ریا با یکدیگر نجوا می-کنند

معرفی دوستان و دشمنان-۷

ای مردم! دوستداران علی(ع) و فرزندان، مردمی اهل ایمانند که خداوند در کتاب خود از آنان بدینگونه یاد کرده است

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ... ﴿۲۲﴾ (سوره مجادله، آیه ۲۲) دوستداران علی و / فرزندان کسانی هستند که نوشته شده در دلهاشان ایمان، و مدد نموده خداوند ایشان را بوسیله فرشته -ای از سوی خودش و او وارد فرماید ایشان را در باغهایی که جاریست از زیر آنها نهرهایی برای همیشه در آنجا می-مانند. خداوند از ایشان راضی و ایشان از خداوند خوشنودند

ایشان حزب خدا و آگاه باشید که حزب خدا رستگارانند

خداوند عزوجل در توصیف ایشان چنین فرموده است

الَّذِينَ آمَنُوا وَ لَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَ هُمْ يُهْتَدُونَ /

و نیز می-فرماید: ((اینان در امن و امان، به بهشت داخل شوند و فرشتگان با فروتنی، سلامشان دهند و گویند: پاک و))پاکیزه- اید شما؛ پس جاودانه در بهشت ساکن شوید

آگاه باشید دوستان ایشان کسانی هستند که خداوند در توصیفشان در جای دیگر فرماید

((ایشان، در امن و سلامت و بی حساب به بهشت وارد می-شوند))

(و: در مورد دشمنان ایشان فرموده است)

آگاه باشید دشمنان آنها کسانی هستند که به دوزخ در می-افتند و غریو جهنم را که می-جوشد و می-خروشد و ((
صدایی که از سوخت و سوز آن بر می-خیزد، می-شنوند))

و نیز در قرآن آمده

۲. كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا/

:همچنین درباره دشمنان آنها فرموده است

كُلَّمَا أَلْقَىٰ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلْتُهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ، قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَ قُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِن أَنْتُمْ /
إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ

آگاه باشید که دوستداران علی(ع) و فرزندان او به غیب ایمان دارند و از پروردگار خود در خشیت و هراسند. این گروه
را اجر و پاداشی عظیم خواهد بود

ای مردم! میان دوزخ و بهشت، تفاوتی بزرگ است

دشمن ما همان است که خداوند او را مذمت و لعنت فرموده و دوستدار ما مورد مدح و ستایش و محبت پروردگار
است

ای مردم! من، منذر و ترساننده -م و علی هادی و رهنماست

ای مردم! من، پیامبرم و علی، وصی من است

(معرفی حضرت مهدی (عج-۸)

آگاه باشید البتّه! آخرین امام زمان قائم (مهدی) است

آگاه باشید او یاری کننده دین خداست. آگاه باشید او انتقام گیرنده از ستمکاران است. آگاه باشید او گشاینده دژهای
استوار و ویرانگر قلعه- های مستحکم است. آگاه باشید او نابود کننده طوایف مشرک است. آگاه باشید او منتقم
خونهای ناحق ریخته اولیاء خداست. آگاه باشید او حامی دین خداست. آگاه باشید او جرعه نوش دریای ژرف حقایق و

معانی است. آگاه باشید او معرّف هر صاحب فضیلتی است به برترینش و هر نادان بی فضیلتی است به نادانیش. آگاه باشید او برگزیده خدا و منتخب پروردگار عالم است. آگاه باشید او وارث همه دانشها و محیط به همه علوم است. آگاه باشید او خبر دهنده شئون خداوند و مراتب ایمان است. آگاه باشید او رشید و رهسپار صراط مستقیم و استوار است. آگاه باشید او آن کسی است که امور خلاق به او واگذار شده است. آگاه باشید او آن کسی است که گذشتگان به ظهور وی بشارت داده‌اند. آگاه باشید او حجّت پایدار خداوند است که حجّت دیگری بعد از او نیست؛ زیرا حقّی نیست، که با او نباشد و نوری نیست که همراه او نباشد. آگاه باشید اوست آنکه کسی بر او پیروز نمی‌شود و کسی را در برابر او نصرت نتوان کرد

آگاه باشید که او ولی خداست در گستره زمین و فرمانروای حق است در میان خلائق و امین خداست در پیدا و پنهان
طرح مسئله بیعت-۹

ای مردم! آنچه لازم بود به شما فهماندم و برایتان توضیح دادم و این علی(ع) است که پس از من، تعلیم و تفهیم شما را به عهده خواهد گرفت. آگاه باشید از شما می‌خواهم که پس از پایان خطابه (به نشان قبول و تمکین) نخست با من و سپس با علی(ع)، دست بیعت دهید و میثاق خود را استوار کنید

بدانید که من به خداوند تعهد سپرده‌ام و علی(ع) در برابر من تعهد و بیعت نموده است و من، اکنون، از سوی حق تعالی از شما می‌خواهم که با علی(ع) بیعت کنید و بدانید که هر کس بیعت خود را بشکند، به زیان خویش اقدام کرده است

فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ /

حج-۱۰

ای مردم! حج و صفا و مروه از شعائر الهی است

فَمَنْ حَجَّ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا /

ای مردم! حج خانه خدا کنید که هیچ خاندانی نیست که به آن خانه وارد شود مگر آنکه بی نیاز گردد و هیچ خانواده‌ای از این خانه، رخ نتابیده، مگر آنکه به فقر و تهیدستی گرفتار آمده است. ای مردم! مؤمنی نیست که در آن موقف کریم بایستد مگر آنکه خداوند از معاصی گذشته او چشم پوشی می‌کند. پس آنگاه که حجّش تمام شد زندگی و اعمال را از نو آغاز می‌کند

ای مردم! زائران خانه خدا از سوی حق تعالی، مدد و نصرت می-شوند و هزینه سفرشان در دنیا جبران و نیز اندوخته روز واپسین ایشان خواهد شد که خداوند، پاداش نیکوکاران را تبه نخواهد فرمود

ای مردم! خانه خدا را با اعتقاد کامل و با دقت و فهم درست زیارت کنید و مباد که بدون توبه و ترک گناهان گذشته خود، از آن مواقف شریف باز گردید

ای مردم! اقامه نماز و پرداخت زکات، باید بر طبق دستور پروردگار و به همان روش که او فرمان داده است، به عمل آید و چنانچه با گذشت زمان، کوتاهی کنید یا مسائل و معارف دین را فراموش نمائید، این علی(ع) ولیّ و سرپرست شما، مبین آن معارف و احکام برای شماست. همان که خداوند عزوجلّ، او را پس از من برای شما منصوب کرده و هم امامانی که به جانشینی من و او از سوی حق تعالی تعیین گردیده- اند، پاسخگوی مسایل و مشکلات شما خواهند بود و بر آنچه نمی-دانید آگاهتان خواهد کرد

احکام الهی- ۱۱

آگاه باشید! حلال و حرام خدا، بیش از آن است که بتوانم یک به یک بر شمارم و معرفی نمایم؛ چون چنین است، در یک کلام می-گویم که به حلالها امر می-کنم و از حرامها نهی می-نمایم و به منظور توضیح و تبیین آنها، مأمور شده ام که از شما بیعت گیرم و دست تعهد و پیمان بفشارم که آنچه از سوی حق تعالی درباره امیرالمؤمنین، علی(ع) و امامانی که از نسل من و علی(ع) به جهان خواهند آمد، پذیرفته باشید

و مهدی(عج)، قائم امامان و قاضی به حق تا روز واپسین خواهد بود

ای مردم! هر عمل حلالی که به شما معرفی کردم و هر کار حرامی که از آن نهی نمودم، از گفته خود باز نمی-گردم و آن را تغییر نخواهم داد. این امر را به خاطر بسپارید و هرگز فراموش نکنید و به دیگران نیز سفارش کنید، مباد احکام مرا دیگرگون سازید

آگاه باشید من سخن خود را مجدداً تأکید می-کنم که: نماز را به پای دارید و زکات بدهید، امر به معروف و نهی از منکر کنید اما بدانید که سر آغاز هر امر به معروف و نهی از منکر این است که فرامین مرا بپذیرید و حاضران، آن را به غائبان، اطلاع دهید و به اطاعت از اوامر من وادارشان کنید. و از مخالفت با آنها بر حذرشان سازید؛ زیرا که اینها دستور خداوند عزوجلّ و فرمان من است، و بدانید که بدون امام معصوم (و بی معرفت او) امر به معروف و نهی از منکر امکان پذیر نیست

تنها راه هدایت- ۱۲

ای مردم! این قرآن است که امامان پس از علی(ع) را از فرزندان و از نسل او معرفی کرده و من نیز به شما توضیح دادم که علی از من و من از اویم. خداوند در کتاب خود فرموده است

۲. وَ جَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ /

و من نیز گفتیم: ((تا آن زمان که دست تمسک به دامن این دو امر گران سنگ (یعنی کتاب خدا و عترت و خاندان ((من) زده -اید، هرگز به گمراهی و ضلالت دچار نخواهید شد

ای مردم! تقوی را پیشه خود کنید و از قیامت بیندیشید که خداوند متعال فرمود

إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ /

ای مردم! به مرگ بیندیشید و از حساب و میزان و محاکمه در پیشگاه پروردگار جهانیان غافل مباشید و ثواب و عقاب و پاداش و کیفر رستاخیز را از خاطر مبرید، که هر کس نیکی کند، پاداش یابد و هر کس دامن به بدی آلوده سازد، بهره -ای از بهشت نخواهد داشت

بیعت گرفتن-۱۳

ای مردم! شما را از آن حد فزونتر است که بتوانید یک یک، با من دست بیعت دهید در حالی که به فرمان خدا، مأمورم که از زبان هر یک از شما اعتراف گیرم که منصب فرمانروایی و امارت بر مؤمنان را که برای علی(ع) قرار داده -ام پذیرفته -اید و نیز (مأمورم که) در مورد قبول امامت و ولایت امامانی که از نسل من و صلب علی(ع) می -باشند، اقرار و بیعت گیرم. حال که چنین است، همگان یک صدا و به زبان، بگویید: (ای رسول خدا!) آنچه که در ولایت و رهبری مطلق علی(ع) و امامان پس از وی که از صلب اویند از جانب حق تعالی به ما ابلاغ کردی، شنیدیم و در برابر آن مطیع و تسلیمیم و به آن امر راضی و خوشنودیم! اینک ما به دل و جان و به زبان و دستان، نسبت به قبول ولایت با تو بیعت می -کنیم و پیمان می -بندیم که با این اعتقاد، زندگی کنیم و با آن بمیریم و تا آن زمان که سر از خاک برداریم، به آن پایبند بوده و هرگز در آن تغییر و تبدیلی ندهیم و شک و تردیدی ننماییم و از سر پیمان خود بر نخیزیم و از خدا و پیامبرش و امیرالمؤمنین، علی(ع) و فرزندانش حسن و حسین و امامان دیگر که از صلب علی(ع) به جهان آیند، فرمان بریم

ای مردم! مقام و منزلتی که حسن و حسین نزد خدا و رسول او دارند، گوشزدتان کرده و ابلاغ نموده و متوجهتان ساختم که این دو تن سرور جوانان اهل بهشتند و پی از من که جدّ ایشانم و بعد از علی(ع)، منصب امامت خواهند داشت

و (ای مردم!) بگویند: ((در این امر، مطیع خدا و پیامبرش و علی(ع)، و حسنین و امامان پس از ایشانیم. تو (ای پیامبر) در مورد ولایت امیرالمؤمنین از دل و جان با ما عهد و میثاق بستی؛ از کسانی که توفیق مصافحه یافتند به دست، و از آنها که توفیق این کار نیافتند، از زبانشان بیعت گرفتی. پیمان نمودیم که دیگری را به جای این امر نگیریم و دل و جانمان به جانب دیگر روی ننماید. خدا را در این کار شاهد گرفتیم او به شهادت، کافی است و تو نیز (پیامبر) و همچنین همه مطیعان فرمان حق از حاضر و غائب و فرشتگان و جنود خدا و همه بندگان او را همگی را ((گواه و شاهد این امر کردیم و خدا از هر شاهدهی بزرگتر است

ای مردم! چه می-گویید؟ خداوند، هر آوازی را می-شنود و از سرّ و پنهان همه آگاه است. (بدانید) آن کس که به راه هدایت رود، به سود خود رفته و آن کس که به گمراهی گراید، تنها به زیان خویش اقدام کرده است. چرا که دست خدا فوق هر دستی و قدرتش برتر از هر قدرتی است

ای مردم! از خدا بترسید و پرهیزگاری پیشه کنید و پیمان خود را با علی(ع) امیرالمؤمنین و با حسنین و امامان دیگر که کلمه طیبه باقیه- اند، استوار نمایید. هر که درین امر، مکر پردازد خدایش به هلاکت در افکند و آنکس که بر عهد خود پای فشرده خدایش رحمت کند / فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ

ای مردم! آنچه به شما گفتم، باز گویند و بر علی(ع)، با عنوان رسمی امیرالمؤمنین سلام دهید. بگویند: ((پروردگارا دستورت را شنیدیم و اطاعت کردیم تا از مرحمت و مغفرت تو بهره-مند شویم که بازگشت همه به توست)) و بگویند سپاس خدای را که به این امر ما را هدایت و دلالت فرموده و اگر راهنمائیمان نمی-کرد، ما، خود، به راه هدایت ((دست نمی-یافتیم

ای مردم! فضایل و امتیازات علی بن ابیطالب و قدر و منزلتش نزد خداوند، که در کتاب خدا نازل شده، بیشتر از آن است که بتوانیم در یک جلسه برایتان بر شمریم؛ پس هر کس که از مناقب و فضایل او نزد شما مطلبی گوید، از او بپذیرید

ای مردم! هر کس از خدا و پیامبر او و از علی(ع) و امامان و پیشوایانی که معرفی کردم، فرمان بَرَد، به رستگاری بزرگی نایل آمده است

ای مردم! رستگاران، کسانی هستند که در بیعت با علی(ع) و پذیرش ولایت او و در ادای سلام بر وی به عنوان امیرالمؤمنین، مبادرت و سبقت جویند، اینان در بهشتِ نعمتها متنعم خواهند بود

ای مردم! سخنی گویند که موجب رضای خدا باشد

فَإِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَلَنْ يُضِرَّ اللَّهُ شَيْئًا/

خداوندا! مردان و زنان با ایمان را پیامرز و کافران را به غضب خود گرفتار ساز و ستایش، خدای راست که پروردگار
جهانیان است

(در این هنگام مردم، فریاد بر آوردند)

فرمان خدا و پیامبر خدا را شنیدیم و با دل و زبان و دست مطیع و فرمانبرداریم. چون سخنان پیامبر، تمام شد، مردم
بر گرد آن حضرت و امیرالمؤمنین(ع) سخت ازدحام کردند و هرکس می-خواست با ایشان، مصافحه و بیعت کند

گویند نخستین کسی که موفق به مصافحه و بیعت شد، ابوبکر بود و پس از وی عمر و سپس عثمان بیعت کردند و به
دنبال ایشان باقی مهاجران و انصار و دیگر مردمان، اقدام به بیعت کردند تا آنگاه که وقت نماز مغرب رسید. پیامبر در
آن شب، نماز مغرب و عشا را پیوسته و در یک زمان به جای آورد

در روایت است که پیامبر (ص) با هر گروه که به عنوان بیعت، مصافحه می-کرد، می-گفت

((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى جَمِيعِ الْعَالَمِينَ))

((یعنی:))ستایش خدای را که ما را بر همه جهانیان امتیاز مرحمت فرمود